

A Bíróság (nagytanács) 2006. február 21-i ítélete (a VAT and Duties Tribunal, Manchester előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – University of Huddersfield Higher Education Corporation kontra Gillan Beach Ltd

(C-223/03. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Hatodik HÉA-irányelv – A 2. cikk 1. pontja, a 4. cikk (1) és (2) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdése és a 6. cikk (1) bekezdése – Gazdasági tevékenység – Termékértékesítés – Szolgáltatásnyújtás – Kizárólagosan adóelőny szerzésére irányuló jogügyletek)

(2006/C 131/04)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Az alapeljárás felei

Felperes: University of Huddersfield Higher Education Corporation

Alperes: Commissioners of Customs & Excise

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VAT and Duties Tribunal, Manchester – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) értelmezése – A hozzáadottérték-adó hatálya alá tartozó termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás fogalma – A gazdasági tevékenység fogalma – Kizárólagosan adóelőny elérésére irányuló bérleti szerződés, illetve a bérlet átruházására vonatkozó szerződés

Rendelkező rész

A felmerülthöz hasonló ügyletek termékértékesítésnek, illetve szolgáltatásnyújtásnak és gazdasági tevékenységnek minősülnek az 1995. április 10-i 95/7/EK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik) tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontja, 4. cikkének (1) és (2) bekezdése, 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, feltéve hogy teljesítik az említett fogalmak alapjául szolgáló objektív feltételeket, még abban az esetben is, ha azokat kizárólag adóelőny elérése céljából végzik bármilyen más üzleti cél nélkül.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.09.06.

A Bíróság (első tanács) 2006. február 23-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság

(C-232/03. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – Munkavállalók – Szabad mozgás – A külföldi munkáltató által a munkavállaló rendelkezésére bocsátott, külföldön nyilvántartásba vett gépkocsi használata)

(2006/C 131/05)

Az eljárás nyelve: finn

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Martin és I. Koskinen meghatalmazottak)

Alperes: a Finn Köztársaság (képviselők: Alice Guimaraes-Purokoski és T. Pynnä meghatalmazottak)

Beavatkozó: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: K. Manji meghatalmazott, és P. Whipple barrister)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – EK 10. és EK 39. cikk – A külföldi munkáltató által rendelkezésre bocsátott, külföldön nyilvántartásba vett gépkocsi használatának feltételei Finnországban lakóhellyel rendelkező és külföldön dolgozó munkavállalók esetén

Rendelkező rész

1) A Finn Köztársaság – mivel a Finnországban lakóhellyel rendelkező és más tagállamban dolgozó határ menti ingázók számára a más tagállamban letelepedett munkáltatójuk által rendelkezésükre bocsátott és e másik tagállamban nyilvántartásba vett szolgálati gépkocsi használatát azzal az indokkal tiltotta meg, hogy e határ menti ingázók Finnországban laknak, és a munkáltatójuk tulajdonát képező gépkocsit ott is használják

és

mivel e határ menti ingázók számára a más tagállamban letelepedett munkáltatójuk által rendelkezésükre bocsátott és e másik tagállamban nyilvántartásba vett, bár nem állandó jelleggel túlnyomórészt Finnországban használni kívánt, és ténylegesen sem így használt cégautó szakmai és magáncélú használatát azzal az indokkal tiltotta meg, hogy e határ menti ingázók Finnországban laknak, és a munkáltatójuk tulajdonát képező gépkocsit ott is használják –

nem teljesítette az EK 39. cikkből eredő kötelezettségeit.

2) A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.